

राक्षसदत्तादि । राक्षसोभर्त्तादिवधदुःखिता उच्चैः प्रारूः १७ सर्गः
दन् रुदितवयः रुदादिभ्य इतीण् न भवति अचलादित्वात् ज० म०
रावणं प्राजुगुप्सन्त निन्दितवत्यः एतद्दुर्ण्यात्सर्वमिति बाला
वृद्धाश्च तद्वयं अमुह्यत् भयान्मोहं गतं इतरो जनः राक्षसीबाल
वृद्धेभ्योऽन्यः समरौत् आक्रुष्टवान् नुशब्दे उतो वृद्धिर्लुकि ॥ ७१ ॥

राक्षसदत्तादि । पत्यादिवधात् राक्षसोरोदनश्चक्रुः उच्चैः भ०
रावणं निन्दन्ति स्म गुपेः कित्तिजगुपइति निन्दायां सन् इमं
निषेधश्च बालवृद्धं कर्तुं भयात् अमुह्यत् मोहं प्राप बालाश्च
वृद्धाश्चेति समाहारः इतरो राक्षसीबालवृद्धेभ्योऽन्यो जनः
संरावं चकार रुलध्वनौ संपूर्वः रपिद्धस्युतोऽद्विर्भिः ॥ ७१ ॥

सर्वतश्चाभयं प्राप्नोन्नैच्छन् नृभ्यस्तु रावणः । फलं
तस्येदमभ्यायादुरुक्तस्येति चाब्रुवन् ॥ ७२ ॥

सर्वतइत्यादि । सर्वतो देवादिभ्यः अभयं रावणः प्राप्नोत् ज० म०
प्राप्तवान् यतो ब्रह्मणि वरं दातुमुद्यते देवादीनामवधोभूया
समित्युक्तवान् नृभ्यस्तु सकाशादभयं नैच्छन्नेष्टवान् के मम मानुषा
इति तस्य दुरुक्तस्य फलमभ्यायात् उपागतं इत्येवमपरे
अब्रुवन् उक्तवन्तः ॥ ७२ ॥

सर्वतश्चेत्यादि । रावणः सर्वेभ्यो देवगन्धर्वादिभ्योऽभयं प्राप्त म०
वान् ब्रह्मसेवयेत्यर्थात् नृभ्यो मनुष्येभ्यस्त्वभयमसौ नेष्टवान्
ब्रह्माणं न प्रार्थितवान् तेषां भक्ष्यत्वात् तस्य दुरुक्तस्य दुष्टभाषि